

Αυτή η απλή κίνηση του ανοίγματος της βρύσης για να πει κάποιος νερό, κάποτε ήταν αδιανόητη. Επειδή απλά η βρύση είναι μια από τις μεγαλύτερες εφευρέσεις του ανθρώπου. Χρειάστηκε να συνεισφέρουν τις γνώσεις τους μερικά από τα μεγαλύτερα μυαλά της αρχαιότητας, για να κατορθωθεί ο έλεγχος της ροής του όποιου υγρού. Με πρώτον τον Αρχιμήδη (287 – 212 π.Χ.), που ανακάλυψε τους μοχλούς και τη σημασία τους στη μηχανική. Αγνωστούς, ποιος ήταν αυτός που εφεύρε τον ειδικό εκείνο μοχλό, ο οποίος μπορεί να περιστρέφεται γύρω από τις 360 μοίρες του κύκλου. Με την καινοτομία του όμως αυτή, έβαλε τις βάσεις για τη δημιουργία του μηχανισμού που ονομάζουμε «τροχός και άξονας». Με τη γνώση των μοχλών, του τροχού και του άξονα, ο σύγχρονος του Αρχιμήδη, επίσης Έλληνας, μαθηματικός Απολλώνιος από την Πέργη της Παμφυλίας, θεμελίωσε τη «γεωμετρία του έλικα» και έβαλε τις βάσεις για την ανάπτυξη του μηχανισμού του κοχλίου της βίδας.

Ο Αρχιμήδης επινόησε τον «ατέρμονα κοχλίο», γνωστό ως «έλικα του Αρχιμήδη», μια μηχανή για την άντληση νερού από ποτάμια και πηγάδια (τη χρησιμοποιούν ακόμα και σήμερα σε χωριά της Βόρειας Αφρικής).

Άμεση εφαρμογή του απλού κοχλίου είναι η βρύση: Μια βαλβίδα για να ελέγχεται η ροή του υγρού. Ένα κοχλιωτό μεταλλικό στέλεχος, με μια πλαστική ροδέλα στην άκρη του, βιδώνεται μέχρις ότου καθίσει στο στόμιο. Με το βίδωμα, η ροδέλα πιέζεται προς τα κάτω και εμποδίζει το υγρό να τρέξει. Με το ξεβίδωμα, ελευθερώνεται το στόμιο και μπορεί το υγρό να τρέξει. Ο όγκος του υγρού που ελευθερώνεται, εξαρτάται από το πόσο ξεβιδώνεται το μεταλλικό στέλεχος. Κι όταν η κλειστή βρύση στάζει, σημαίνει ότι η πλαστική ροδέλα έχει φθαρεί. Οι σύγχρονες αναμικτικές μπαταρίες είναι δυο βρύσες (κρύου και ζεστού νερού) ενωμένες σε μία.

(Έθνος της Κυριακής, 4.1.2009) (τελευταία επεξεργασία, 21.10.2010)